

Egy krajczáros.

Egész évre hetenként:	
10 drb . . .	8 frt 60
50	16 . 80
100	33 . 60

TRÉÁS KÉPES Heró Páter

Egy hónapra hetenként:	
50 drb . . .	1 frt 40
100	2 . 80
200	5 . 60

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII. József-körút 49.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő:
MARKOS GYULA.

Mikor a szolga szeme jobban lát, mint a gazdáié.

– Kisbíró szógám, hallod-e?! Mihelyt ezek a kutyák ide benn valami kárt találnak csinálni, ki kell őket kérlelhetetlenül ebrudalni.

– Vaj mondok, talán be se kellene eresztetni?!

„Magyar Herkó Páter“ melléklapja.

==== Vidéki elárusítók jelentékeny kedvezményben részesülnek. ====

Harmatozzatok!

Harmatozzatok szent egek,
Mert itt alant minden beteg;
Romlott a szív, sivár az ész,
Hítet, hazát eladni kész!

A durva önzés itt a fő,
Nemes eszmét nem hord a fő;
A gög tapossa mind, mi szent,
Az Égnek is hadat izent.

A szép örök szent fénye már
Kevés agyon elvéte jár;
Izlést, morált a vályu szab,
Az élet szennyár és iszap.

A legtöbb agy úgy elborult,
Hogy nincs előtte semmi rút,
Eljöttek a szívéjjelek,
Bennük a szörnyű bünjelek.

[póráz,
Nincs már kötél, nincs már
Firkál minden éhenkórász;
Lelke szennyét ha kirázza,
Csilapul a kenyériáza.

Nem Fojbosznak szent mun-
Fizetése bab és kása; [kása,
Nincs a tollán babérillat,
Fogjon rá az Isten nyilat!

Mert hisz abba semmi kétely,
Tollról föcsög, minden mé-
A sok ujság szétáraszsa, [tely
Igy terjed a piszokmassza.

Hogy fény derül hazánk egén,
Nincs is ahhoz semmi remény,
Mig a szennyes lapok árja
Várost és a falvat járja.

Harmatozzatok hát egek,
Mert itt alant minden beteg;
A kórral már nincs is, ki bír,
Jövel, égi gyógyító ír!

Cybebe.

Lári-fári Vehérfári

nemszedi hőscincér, szittyá-labanc kukuruckodásai.

Dinctelt nemszedi köszfélemén!

Most olfazsdam asztat a szép kőnft, akit a Pabámfi Tesé irta. Tyeneri et kenft asz mek fan, asztadat én mekmontog.

A nemszedizségekul ir sok szébt, csak asztad sajjnallog, hoto a nemszedizségekul kifelejtett etyed — a matyárt. Amit betig én mindig is oda sorolog. Gifált mikor brofincróll fanja makád a szó. Ikkenizs!

A Nessi-fita leider nmem mekpugdatott a csuna Széllt. Betig Isten pizon, én uty agartam folna. Pelegergetni mintengit a fitába és mikor minten gutya, tiszno matyár ribillió mekcsinálta folna, akkor et pár sortüszat atni a Hászpa és a citatellepul ety-getté átyud az uj orszákhász detejére a dren-tisedet! Asz lette folna csag et szép mulacság! Hehehe!

Miudatul betig a Hergó Pádert felmentetteg a rakalma-

százs alul, aszuda mekhatytam a lofad fázsárló disztegnek, hoto csak dofáp is sog, sog, lót mekfetyég, csuban csak asz-tad úk mekfityázák, hoto a gomisz Hergó asztadat mek ne dutyon. A deppit asz minten csak smarrn!

Miudatul betig naty fansz a hiteg, én is muszszeszsz fatyog mind a huszonnéty makan lagást kincsdári kőszénfel mekfüdeni. Asz eszűsd ganalokrul most etyelére hallkatog — asztad én tudsz, hoto miért. Nem szálókpa fanják makugat. Szó se nincs rolla! Csuban csag, asz nem ite dartosz.

Parda Miklózs is mondta et szép peszéd, agit én, mint szagértő, hatyog szében lesajnálni, mert aszdat monta, hoto a mellen a gereszt, asz zsemmit se nem ér. Hát akkor asz enim mellején a glumi getpen, a kőnikrétyi laufsrit-marspan gapta gereszt zsemi se nem? Mit? A drentizsit! Asz illen peszed, asz van csak et smarrn... Ikkenizs! Mert mintég muszszesz leni csak a gattonatul asz ész, a cibil pagázs asz mint csak et gutya. Asz zsemít se nem dut. Asz csak patlod zsurolni, pagancs tiszditani faló. Ikkenizs!

Folyton öröggé asz algoritmánt giatoszni, aki nincs és ne is letye, micsota et sajnalados terekvis, ki ilyet látta! Aki diszt akartya lenni, asz fizselje makád jóll. Ikkenizs, mert a mendelmi jok asz csak wurst! Ety paga freiter, asz ennegi depp, mint száz Gozsuth Lajozs. Ikkenizs!

Akinek esz nem tecik, asz menje banaszra Hentzihesz, asz én danító atyamesteréhez. Majt asz mekmont, mi asz ikkaszi matyár firtuzs. A drentisit! Csicseri-csacseri, lári-fári Vehérfári.

A földolog.

Férj: Ugyan ne fűzd már annyira magadat.

Nő: De mikor divat!

Férj: Még egészen tönkreteszed a májadat.

Nő: De hiszen azt nem látják az utcán!

A Muzem-kertben.

(Megtörtént.)

Ellácska: Engem a mama rózsáskertben vásárolt a tündérektől.

Záli: Engem pedig aranyhegyek közt vett meg a mama, hát téged?

Mariska (szomoruan): Az én mamám szegény, ő nem vehetett engem, hanem inkább el akar adni, ha megnövök.

Egy öreg plebánosról.

(R. J.) Az öreg R., k-i esperes-plebános, kemény nyaku ember volt. Ellentmondást igazságában senkitől se tűrt el.

Főpásztora egyizben vastag pennával irt az öregnek, egy jogi tételről igyekeztén őt kioktatni.

No, de az öregben is fölbuzdult a szittyavér s az ukázra imigyen felelt:

«Mikor még Excellenciád pendeles gyerek volt, én már akkor tanár voltam az e-i jogakadémián». S alapos jogi fejtegetéseivel oly erősen sarokba szorította főpásztorát, hogy az nem tartotta illetlennek kimenni az öreg ur tuskulánumbába és személyesen biztosítani őt főpásztori hajlamairól.

Morfondirozások.

Mindig szomorú gondolatot ébreszt bennem, ha egy-egy nagyur, vagy tudós külföldi utra indul.

Ilyenkor az jut eszembe, hogy nem-e volna jobb, ha beutazná inkább hazánkat, hogy ismerje annak előnyeit és hátrányait, hogy amazokon gyönyörködjék, az utóbbiakon pedig segítsen.

*

Ha a régi harcias időkben cserfalombot raktak a nagy katonák fejére, mellükre mért raknak most aranykereszteket — a tespedés korában? (Zb.)

A párbér.

(R. J.) Meggy János, volt abonyi plebános, áldott lelkületű ember volt.

Az öreg ur nyári időben rendszerint a lakása előtti akácok alatt hűsölt. Egy délelőtt, amint itt üldögélt, látja, hogy egy ember, hátán egy kilányi búzával, felé közelget. A lelkész magához inti a magyart, miközben beszél a konyhába:

— Te Mári, hozz ki egy porciót ennek a jó embernek!

A szót tett követte s emberünk a morgót bekebelezte, minek végeztével a már letett búzászsákot fölemeli s távozni készül.

— Hát a párbért, fiam, csak nem viszed vissza?

— Deb'zon az nem párbér, főur, hanem *tiszta* buza — viszem a kovácshoz az ekevas esztendei élesítéseért. Köszönöm a jó akarattát!

Szerb államférfiak.

— Borzasztó szerencsétlenség ért ma, pajtás!

— Hogy-hogy?

— Hát ő felsége meghitt a kabinet élére.

— És ez teneked szerencsétlenség?

— Hogyne! Vége szépen virágzó ügyvédi irodámnak.

De az iroda még hagyján, hanem vége lesz annak a pár garasnak is, amit eddig szereztem, mert valószínű — amíg birom — a Conakot is majd az én zsebemből kell eltartani.

Okos zsidó.

— Gatt, über de Grajszen Welt! Az a szhomár lord-mayor, akhi van a Londonba! Hallotthál the, hodj mithet csináltha? Khitürülte a román khüvetet az ü ebédjérül.

— Nüs, hát nem voltha ez edj zseniális dolog?

— Nem, nem, Dorele, merth fhogják a levith ennek is meginni a mi hitshorsosaink Rumániába — nem sokhára thalán Madjarországban is!

Diplomatikusán.

— Te Jani, voltál-e már a jégen?

— Csak van eszem, hogy a jégre nem megyek.

— Nem úgy értettem, bikfic, korcsolyáztál-e már az idén?

— Hogyne! Három hete már, hogy el is zálogosítottam a korcsolyákat!

— No ugy-e, hogy mégis csak a jégre kerültél! Mindjárt láttam.

KRUPP.

*Nem lesz már, ki ágyut öntsön,
Mehalt KRUPP, az ágyukirály,
Gyászlővések durroghatnak
A pokol nagy tornácánál.
Krieghammer & Fehérváry
Pályázatot nyitnak újra,
Mert azt a sok, sok milliót —
Inde unde — ki kell adni
Háborus municióra.*

Z.

Találó.

- Ugy-e jó az ujbör?
- Megjárja, korcsmáros ur.
- Csak azt nem tudom, minek nevezzem el?
- Hát nevezze el Knipperdollingnak.
- Miért?
- Mert azt a szamarat is kétszer keresztelték meg.

Uj iparág a Dob-utcában.

- Most olvashok az ajságokból, hodj edj ifjó phárnak szhőlethezte mogáth nédj leánydjermek a világra!
- Mi van ez még a thenger sima thükréhez?! Nekhem phedig thegnap érkezte mogáth nedjven madjar lángy a — khülföldre?

Kijavított megrovás.

Néhai Zsasskovszky Ferenc, egri képezdei zenetanár és főszékesegyházi karnagy, egy izben Nagy János nevű növendékét osztálykönyvileg megróttá ily kitételrel: «Nagy rendetlenkedett Franciscus Zsasskovszky».

Mily nagy lön a tanári kar meglepetése, midőn a következő órán a fenti bejegyzést korrekturával olvasták imígyen: «Nagyon rendetlenkedett Franciscus Zsasskovszky».

E két betű pótlása kétszáz koronás stipendiumába került Nagynak.

Barátnők.

- Képzeld csak, Boriska férjhez megy!
- Az a vénség?
- Azt mondja, hogy harmincéves.
- Láttad a keresztlevelét?
- Nem én, mert elégett.
- Elégett? Ugyan?
- Igen.
- Hogyan?
- Hát még akkor, mikor Hentzi Pestet bombázta.
- Ah!

Tréfás képrejtvények

Épen köszönni akartam — és eltűnt a jegyző uram.
Hol van? Tessék megkeresni!

Kézszel szemét majd kiszurja — krampusz mégis el van bujva.
Hol? Tessék megkeresni!